

סיפורי ספר

את המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק
לסיים עבודתו של צבי גלטר בקואופרטיב

מידי ערב, לאחר מילוי כל המשימות שהוטלו עליהם במשך היום, היו שבים כל הארבעה לבסיסם. אחד אחרי השני היו מתקרבים הכלים הכבדים בקול נהמה, מאיטים את מהירותם ולאחר ביצוע הקפה אחת היו מתגלגלים על פני המסלול האספלט השחור ולבסוף נעצרים מול ההאנגרים הגדולים תוך השמעת מיני חריקות בלימה ושריקות של פליטת עודפי אוויר ממיכליהם. לאחר מכן היו כל ארבעת אנשי הצוות פותחים את דלתות תאיהם ויורדים אל הקרקע המוצקה. יכולת להבחין מבעד לחופת התא השקופה בהבעת הליאות שעל פניהם לאחר יום הפעילות המפרך. כך חזר ונישנה הדבר מדי יום במשך שנים ארוכות. הם עברו ביחד כמה מלחמות וגם תקופות של שקט יחסי בניהן, ותמיד נשאר מלוכדים כגוף אחד שכל חלקיו פועלים כתאום ובהרמוניה.

היה זה "מבנה ד.ג.פ.ג." הידוע אשר שימעו יצא למרחקים. סיפורי התהילה אשר נרקמו אודותיו סופרו בנשימה עצורה ע"י המוני מעריצים. שליטתם המופלאה של כל הארבעה בכלים הכבדים הפכה לשם דבר ושימשה כמודל לחיקוי ע"י הצעירים אשר ניסו ללמוד מארבעת הוותיקים את רזי המקצוע ועמדו בפעמים מול הביצועים המדהימים של ארבעת האשפים. יום אחד נפל דבר. היה זה ערב רגיל, ככל ערבי הקיי החמים, ובמרחקים נשמעה נהמת הכלים המתקרבים. אך הפעם הגיעו רק שלושה. רציניים וחמורי סבר מתמיד ירדו השלושה מתאיהם ובפנים חתומות ניגשו, איש - איש לביתו.

כמו אש בשדה קוצים, נפוצה מפה לאוזן השמועה: "ארבע ממבנה ד.ג.פ.ג. הלך". מעריציהם מוכי ההלם התקשו לעכל את הכשורה המרה וסירבו להאמין לה. שמועות משמועות שונות הופצו בין החברה' אך אף אחד לא יכול היה לומר מה בדיוק קרה, ושלושת אנשי הצוות הנותרים מילאו פיותיהם מים. הגזכר טען שבשובו מת"א הבחין כי ג.נכנס בסערה לתוך "כנק הפועלים" ביוקנעם. חיימק'ה המזוקן גרס שג. גמר את הקריירה שלו למרגלות גבעת המורה. דוד שיש, המדריך הוותיק לידיעת הארץ, זכר במעומעם גוש מתכת חרוך ומעוות אותו ראה מוטל למרגלות המצוק הצפוני של מכתש רמון. לדבריו, הוא כמעט בטוח שהיה זה הכלי של ג. הנעדר. מנחם ש. הפרדסן הנמרץ נשבע שהוא ראה כיצד ג. "מסתכסך" קשות עם פרדס לימונים ליד כפר סבא ונעצר רק לאחר שעקר כ - 20 עצי לימון. אך כל הגירסאות האלה היו כאין וכאפס לעומת סיפורו המדהים של מיודעינו יחיעם כזבני אשר ידע לספר כי ג. ערק עם הכלי שלו לארגנטינה כדי למכור את שירותיו לכופרים. כסימוכין לטענה דימיונית זו הוא הכיבא מכתב אותו קיבל מאלפרדו, אשר לא נקלט בארץ וחזר לארגנטינה, ארץ מולדתו. במכתב כותב אלפרדו כי הוא ראה את ג. מסתודד בחברתם של קציני צבא בכירים מול בניין משרד ההגנה בבואנוס-איירס. כאשר ניסה להתקרב אליו כדי לברכו לשאול לשלומו, התעלם ג. מקריאתו ונחפז להיכנס למכונית אשר הובילה אותו ואת הקצינים ליעד בלתי ידוע.

כל הפרשה נראתה לוטה בערפל והמסתורין שאפף את גורלו של ג. התפוגג רק כעבור

